

JESÚS A CAFARNAÛM

per LOUIS MONLOUBOU

Jesús «va sortir i se n'anà a un lloc desert, i allí pregava». En Marc, l'oració de Jesús es produeix en els moments decisius: en la imminència de la seva mort durant l'agonia de Getsemaní i en dues circumstàncies caracteritzades per una atmosfera d'èxits personals, i fins i tot de triomfs: l'endemà de la jornada de Cafarnaüm, assenyalada pels nombrosos miracles i per l'entusiasme popular; i, més endavant, després de l'èxit provocat pel miracle dels pans. S'endevina el significat atribuït per l'evangelista a l'oració de Jesús, retirat en un lloc solitari. L'oració és el moment en què Jesús adopta resolucions decisives. Pressionat per l'impuls de viure, que l'incita a fugir de la mort —fugida que equivaldria a oblidar la seva missió profètica—, i requerit per l'entusiasme d'una multitud desfermada pel miracle dels pans, i desitjosa d'arrossegar-lo fins un messianisme polític, diferent del que ha d'exercir, Jesús pren posicions. S'aparta dels seguidors sospitosos i, en la pregària, torna a col·locar *en la línia* de la seva missió, de la seva vocació i del disseny de Déu sobre d'ell.

Dins d'aquesta mateixa perspectiva, ha d'entendre's la consigna del silenci donada als endimoniats, i que més endavant, tornarem a trobar. Amb aquests dimonis parladors, molt al corrent de la missió de Jesús, succeeix el mateix que amb aquests contradictors que molt aviat s'adonen que l'Evangeli s'oposa molt a la seva vida, als seus pensaments i a les seves accions.

Els cristians saben qui és Jesús. Ho saben perquè coneixen quin fou el final de la seva aventura, i a través de quins drames i de quins triomfs revelà plenament la seva filiació divina. Amb tot, necessiten escoltar repetidament que aquells drames i aquell triomf són essencials, en aquest punt, per a conèixer plenament Jesús, i que sense això, només es pot parlar d'ell sense solta ni volta i confondre l'auditori.

En exigir Jesús silenci sobre la seva persona, està afirmant la importància del missatge que els dimonis volen difondre, missatge que el defineix a ell i la seva missió. En ordenar que aquesta veritat es deixi en el silenci, està suggerint que tal veritat conté l'essencial del drama que s'està desenrotllant. Saber qui és Jesús és l'essencial de la vida, tal com la concep Marc. I, com que no es pot aprendre de qualsevol manera i al marge de certes experiències essencials qui és Jesús, no s'ha de confondre una veritat que no podria ser ben rebuda.